

۱۴۲۷۸۴۹

miki.com

سفرنامه
های و عکس ها

مارک دو بلو

منصور ضابطیان

هیچ‌گاه تصور نمی‌کردم نوشتۀ‌هایم درباره‌ی سفرها این حد مورد اقبال عمومی قرار گیرد و باعث شود با انرژی بیشتری به تهیه و تدوین کتاب دیگری دست بزنم که مجموعه‌ای جدیدتر است از سفرهایی که در دو سال گذشته رفته‌ام. سفرهایی به این سوی و آن سوی جهان که نمی‌دانم هدف واقعی اش چه بوده و چیست، اما این را می‌دانم که با سفر، مفهوم لذت ارجمند هستی را بیشتر دریافته‌ام و احساس خوشبختی بیشتری کرده‌ام. این احساس خوشبختی به واسطه‌ی بخش خوش‌گذرانه‌ی سفر نیست که در حضور هم می‌توان خوش‌گذراند، اما احساس خوشبختی نکرد. این احساس تنها با تعزیه‌ی سبک زندگی مردم جهان است که پدید می‌آید. اینکه بینی چگونه شود در یک زاغه در روستایی در شهر مومباسای کیا زندگی کرد و خوشحال بود و چگونه می‌توان در عمارتی باشکوه در پیورلی هیلز کالیفرنیا بود و دست به خود کشی زد. سفر بیش از هر چیز کارکردی درونی دارد در یافتن فرمول‌های منسوبی برای ساخت یک دنیای شخصی. دنیایی که مختصاتی کاملاً ویژه دارد که به تعداد آدم‌های جهان تعدد می‌یابد. احساس خوشبختی کردن تنها و تنها در گروکشیدن فرمول و بنادردن این دنیای مبتنی بر علایق شخصی و گرایش‌های روانی است. آدمی یا به این فرمول شخصی دست بیندا می‌کند یا نه. اگر دست بینداشته در هر موقعیت تاریخی، جغرافیایی، اجتماعی و سیاسی که باشد می‌تواند راه‌های احساس خوشبختی را بیابد و تکرار می‌کنم که سفر در درک این مفهوم بسیار موثر است. برای کسانی که این کتاب را مستقل و جدا از کتاب نخست (مازک و پلو) می‌خوانند، بخشی از حرف‌هایم در آن جلد را تکرار می‌کنم که سفر جدا از

جنبه‌های تفریحی و سرگرم‌کننده‌اش، یک سویه‌ی مهم فرهنگی دارد. آنکه با سرزمین‌های دیگر آدم را از چارچوب دگم فرهنگی اش خارج می‌کند و او را به این نتیجه می‌رساند که همه‌ی دنیا همین چاردادیواری محصور اطلاعش نیست و تازه می‌فهمد که در گستره‌ی این جهان چقدر ناچیز است و دنیا بقدر شوخی تراز آن چیزی است که تصور می‌گردد. در عین حال به این نتیجه‌ها رسید که دنیا آنقدرها هم که فکر می‌کرده بزرگ نیست و آدم‌های به ظاهر غریب در جهان چگونه به فصل مشترک‌هایی در تفکر و احساس می‌رسند.

کتاب پیش رو مجموعه‌ای است از گزارش‌های شخصی ام به کشورهای کنیا، آلمان، هلند، بلژیک، جمهوری چک، پرتغال، عراق، بولن و بریتانیا. برخلاف جلد پیشین که مجموعه‌ای بود از گزارش‌هایی که در مطبوعات به حساب رسیده بود، بخش عمده‌ی این کتاب برای نخستین بار است که به حالت سیربرده می‌شود.

مثل همیشه باید از کمک‌های نیما سلیمانی، مدیر نشر مثلث سپاسگزاری کنم که جدای از دوستی چند ساله، برای چاپ یک سفرنامه‌ی آبرومند نهایت تلاش را به کار می‌گیرد. همچنین دوست خوبی‌اش درضا غنی در جمع آوری مطالب، انتخاب عکس‌ها و امور اجرایی کتاب زحمات فراوانی کشید که جادارد ازاونیز سپاسگزاری کنم. فقط می‌ماند مسعود مرگان، طراح گرافیک کتاب که به رغم همه‌ی بدقولی‌هایش باید از او نیز به خاطر خلاقیت‌هایش متشرک باشم.

